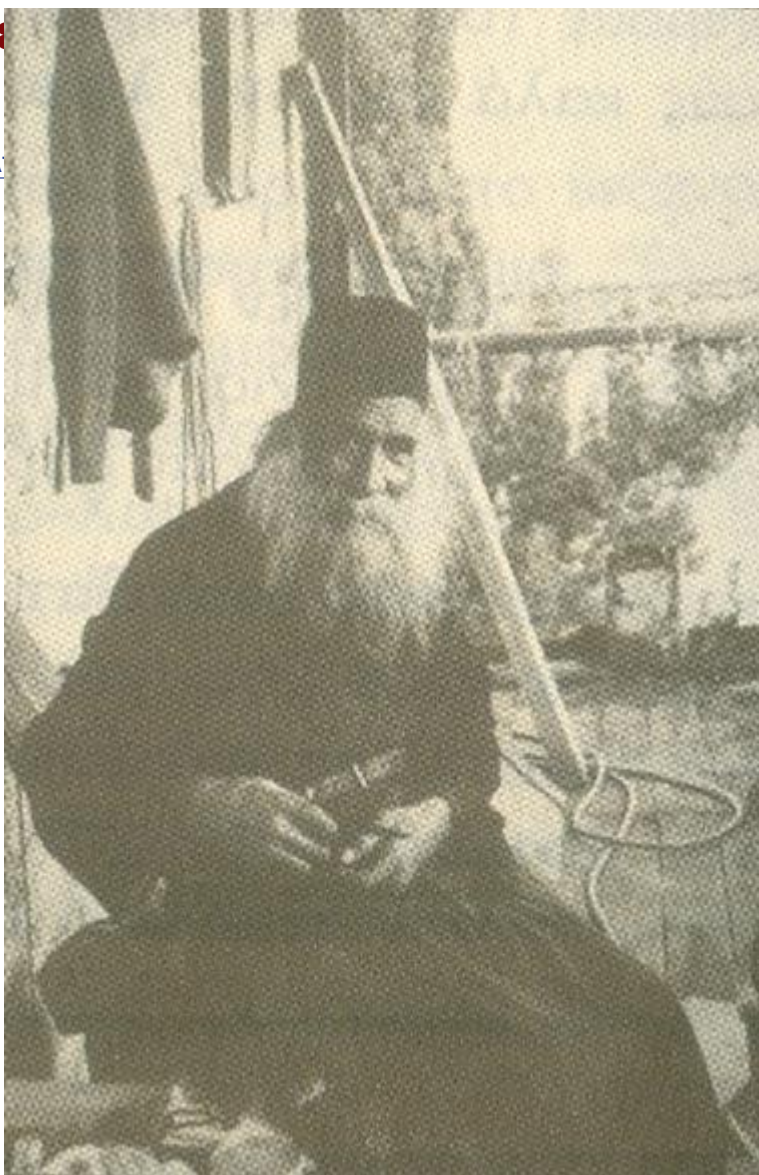

Γε
π
/Α

νάς: «Μεγάλο

Ο γερό-Χαράλαμπος ό

Κομποσχοινιάς διηγήθηκε: «Ήταν μία γριούλα στην Μικρά Ασία με μία θαυματουργή εικόνα. Θεράπευε Τούρκους και Χριστιανούς.

Στον πόλεμο του '22 αυτή πήρε την εικόνα- ενώ, λοιπόν, σκότωναν οι Τούρκοι, αυτήν δεν την έβλεπαν και ήρθε στην Αθήνα. Με το μύρο πού έβγαζε ή εικόνα θεράπευσε άρρωστο».

.....Διηγήθηκε άλλη φορά: «Κατά τον χειμώνα του 1943 στην Αθήνα, όπου διέμενα ως λαϊκός, υπήρχε μεγάλη στέρση των αναγκαίων και σε συνδυασμό με τον βαρύ χειμώνα πολύς κόσμος πέθαινε.

Εκείνη την εποχή συνήθιζα να επισκέπτομαι αυτήν την πολύ ευλαβή καλογριά, ή οποία είχε στο σπίτι της την παλιά εικόνα της Παναγίας από την Μικρά Ασία.

.....Η εικόνα αυτή έφερε επάνω της πολλά παλαιά τάματα, μερικά εκ των οποίων ήσαν πολύτιμα.

Καθώς λοιπόν στενοχωρούμεθα από την έλλειψη τροφών, μία ημέρα της λέω: «Βρε Μαρία, δεν πουλάς το μάλαμα από την εικόνα να αγοράσουμε τίποτα να φάμε;» Αυτή απάντησε: «»Τό μάλαμα αυτό είναι της Παναγίας και δεν μπορώ να το πειράξω. «Αν ήθελε ή Παναγία να μας το δώσει θα μας το έδινε»».

Μόλις όμως είπε αυτά τα λόγια ένα χρυσό βραχιόλι από τα τάματα της εικόνας σηκώθηκε μόνο του από την εικόνα και κόλλησε στο τζάμι της σαν να ήθελε να βγει έξω από το προσκυνητάρι. Αυτό το θεώρησε πώς ήταν σημάδι από την Παναγία. Πούλησε το βραχιόλι και αγόρασαμε τρόφιμα, με τα οποία βγάλαμε εκείνο τον δύσκολο χειμώνα».

.....Όταν έγινε μοναχός στο Καλύβι της Παναγίας Καζάνσκας στην Καψάλα αγωνιζόταν πολύ.

Ήταν πανύψηλος και γεροδεμένος. Του είπε κάποιος Χανιώτης μοναχός ότι κάνει 3.000 μετάνοιες την ώρα και προσπάθησε να τον μιμηθεί και ό ίδιος αλλά έπαθε πτώση στομάχου.

Έλεγε όταν γήρασε: «Έκανα αδιακρισία. Ο Θεός δεν τα θέλει αυτά».
[\(περισσότερα...\)](#)